

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 126.382 van 12 december 2003
in de zaak A. 105.579/X-10.380.**

In zake : 1. Sebastien LUYCKFASSEEL,
 2. Jeannette HEERINCKX,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat T. TAFFIJN,
 kantoor houdende te 1700 DILBEEK,
 Ninoofsesteenweg 244

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat S. VAN GEETERUYEN,
kantoor houdende te 1080 BRUSSEL,
Leopold II-laan 180.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Sebastien LUYCKFASSEEL en Jeannette HEERINCKX op 6 juni 2001 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 11 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende verwerping van hun beroep ingesteld tegen de beslissing van 8 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hun de regularisatievergunning wordt geweigerd voor een garagebox op een perceel gelegen te Halle, Berendries, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 49e en 50c;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op de beschikking van 10 december 2002 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de regelmatig gewisselde laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. FRANSSENS die, loco Advocaat T. TAFFIJN verschijnt voor verzoekers, en van Advocaat W. VERHOEVE die, loco Advocaat S. VAN GEETERUYEN verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd F. DE BUEL;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partijen op 20 oktober 1999 een aanvraag indienen tot het regulariseren van een prefab-garage op een perceel gelegen te Halle, Berendries, kadastraal bekend Sectie D, nrs. 49e en 50c; dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Halle op 6 december 1999 de gevraagde regularisatievergunning weigert; dat eveneens de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant op 8 juni 2000 de regularisatievergunning weigert; dat de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media op 11 mei 2001 het beroep van verzoekende partijen tegen de beslissing van 8 juni 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant, verwerpt; dat dit het bestreden besluit is; dat niet wordt betwist dat het in artikel 158, § 2, tweede lid, van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna : D.R.O.) - zoals het van toepassing was op het ogenblik van het nemen van de thans bestreden beslissing - bedoelde certificaat niet werd opgesteld;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun verzoekschrift met betrekking tot hun belang uiteenzetten dat in hunnen hoofde "een belang" aanwezig is, dat dit bestaat in het feit dat hun de nodige vergunning wordt geweigerd voor de uitgevoerde bouwwerken;

Overwegende dat de verzoekende partijen in hun laatste memorie inzake hun belang bij het beroep uiteenzetten wat volgt :

"De (...) artikelen 158 en 159 D.R.O. voor het decreet van 08/03/2002 stelden dat de aanvraag tot regularisatie ten laatste 6 maanden na het voorstel tot vergelijk dient ingediend te worden.

Dit artikel verbiedt echter niet dat er reeds eerder een aanvraag tot regularisatie kan worden ingediend. Deze kan echter niet gunstig worden beoordeeld onder de toenmalige wetgeving zonder dat verzoekende partijen in het bezit waren van het vermelde certificaat.

Er staat echter geen termijn op het bekomen van een vergelijk en het certificaat. Deze termijnen bestaan echter wel voor het instellen van een beroep tegen een beslissing van een bestuur. Door het feit dat de minister bij besluit d.d. 11/05/2001 het hoger beroep van verzoekers heeft afgewezen, beknót hij de rechten van verzoekers. De vergunning had namelijk positief kunnen beoordeeld worden indien er op dat ogenblik geen beslissing was gevelld. Als de minister op dat ogenblik het hoger beroep verzoekers had ingewilligd minstens voor onbepaalde tijd had uitgesteld, hadden verzoekers meer kansen op een vergelijk en een certificaat waardoor de bouwwerken hadden geregulariseerd kunnen worden.

Het belang van verzoekers bij de procedure tot nietigverklaring is dan ook zeer duidelijk.

(...)

Het is namelijk vaste rechtspraak van de Raad van State indien het gaat om een regularisatieaanvraag, deze aanvraag dient beoordeeld te worden aan de hand van de wetgeving die bestond op het ogenblik van de oprichting van de werken (...).

Het wordt niet betwist dat de werken werden opgericht voor 1999 en ten laatste op 20/10/1999, moment dat de regularisatieaanvraag werd neergelegd. De regularisatieaanvraag dient dan ook beoordeeld te worden aan de (hand van de) wetgevin(g) die van toepassing was op dat ogenblik en niet aan de hand van het decreet van 18/05/1999.

Op het ogenblik van de oprichting van de kwestieuze bouwwerken en de aanvraag van de regularisatievergunning was het gecoördineerd decreet van 22/10/1996 van toepassing. De Raad van State heeft reeds meermaals geoordeeld dat op grond van artikel 42 van de gecoördineerde stedenbouwwet een regularisatievergunning kon worden bekomen (...).

Gelet op het voorgaande maakten verzoekers op het ogenblik dat zij het verzoek tot nietigverklaring bij de Raad van State indienen wel degelijk kan op een regularisatievergunning en was de kans hierop niet a-priori uitgesloten.

Om deze reden beschikten verzoekers op het moment van het indienen van het verzoek tot nietigverklaring en tot op heden wel degelijk over het vereiste belang en de procedure dus wel degelijk ontvankelijk.";

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie repliceert, enerzijds, dat het ontbreken van het certificaat zoals bedoeld in artikel 159 D.R.O. volstaat om het gebrek aan belang van de verzoekende partijen vast te stellen en, anderzijds, dat in geval van aanvraag tot regularisatie van zonder vergunning opgetrokken werken, de vergunningsregels geldend op het moment van de aanvraag tot regularisatie dienen te worden in acht genomen;

Overwegende dat het bestreden besluit de weigering van een regularisatievergunning betreft; dat krachtens artikel 159, eerste lid, D.R.O. zoals het van toepassing was op het ogenblik van het instellen van het beroep tot

nietigverklaring, een regularisatievergunning slechts kon worden verleend na het opstellen van het certificaat bedoeld in het op dat ogenblik geldende artikel 158, § 2, D.R.O.; dat niet blijkt dat op dat ogenblik aan de door voornoemd artikel 159, eerste lid, D.R.O. opgelegde voorwaarde was voldaan; dat de argumentatie van de verzoekende partijen in hun laatste memorie niets afdoet aan de vaststelling dat zij op het ogenblik van het instellen van de vordering tot nietigverklaring niet over het vereiste certificaat beschikten; dat aldus de bevoegde vergunningverlenende overheid dan ook de gevraagde regularisatievergunning moest weigeren omdat de alsdan geldende dwingende bepaling van artikel 159, eerste lid, tweede zin, D.R.O. zich ertegen verzette dat de regularisatievergunning werd verleend zo het vereiste certificaat niet voorlag; dat verzoekers derhalve op het ogenblik van het instellen van het beroep tot nietigverklaring geen belang hadden bij de vernietiging van de bestreden beslissing; dat, aangezien een verzoeker reeds moet doen blijken van het rechtens vereiste belang op het ogenblik van het instellen van de vordering, de omstandigheid dat de aangehaalde regelgeving op het ogenblik van het sluiten der debatten was vervangen, derwijze dat het voorleggen van een certificaat niet langer is vereist voor het verkrijgen van een regularisatievergunning, niet tot gevolg heeft dat de verzoekende partijen hierdoor het vereiste belang bij het beroep verwerven; dat ambtshalve wordt vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 347,06 euro, komen ten laste van de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op twaalf december 2003, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	C. ADAMS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.